

MINISTERSTVO FINANCÍ

Odbor 72 – Státní majetek

č. 6/2022

(podle právního stavu ke dni 23. 2. 2022)

Pověření k jednání dle § 7 zákona o majetku státu a pověření k rozhodování o trvalé či dočasné nepotřebnosti dle § 14 odst. 7 zákona o majetku státu

Ustanovení § 7 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, (dále jen „zákon o majetku státu“) upravuje, kdo je oprávněn jednat za stát v právních vztazích. Oproti tomu v případě rozhodování o trvalé či dočasné nepotřebnosti majetku podle § 14 odst. 7 zákona o majetku státu o právní jednání nejde (jedná se o vnitřní rozhodnutí, které je předpokladem a podkladem pro budoucí právní jednání spočívající např. v převodu příslušnosti hospodaření na jinou organizační složku státu), a proto se nemůže postup upravený v § 7 zákona o majetku státu na dané rozhodování použít.

V souladu s § 7 zákona o majetku státu jedná za stát vedoucí příslušné organizační složky státu, pokud zvláštní právní předpis nebo zákon o majetku státu (§ 28 odst. 2) nestanoví jinak. Zároveň může vedoucí organizační složky státu pro určité právní jednání písemně pověřit jiného vedoucího zaměstnance téže složky (pověření na konkrétní jméno zaměstnance ve vedoucí funkci). Ostatní zaměstnanci organizační složky státu mohou za stát právně jednat pouze v rozsahu stanoveném vnitřním předpisem. Jak pověření na konkrétního vedoucího zaměstnance, tak vnitřní předpis musí být vždy vydány vedoucím příslušné organizační složky státu (řetězení pověření je vyloučeno).

Podle § 14 odst. 7 zákona o majetku státu je osobou příslušnou k vydání rozhodnutí o trvalé či dočasné nepotřebnosti majetku vedoucí příslušné organizační složky státu příp. jím písemně pověřený jiný vedoucí zaměstnanec téže složky (je jedno, zdali půjde o náměstka, ředitele odboru, vedoucího oddělení). V takovém případě se musí jednat o pověření na konkrétní jméno vedoucího zaměstnance. Tzn., že není možné vydat pověření pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 14 odst. 7 zákona o majetku státu skrze vnitřní předpis, byť třeba vydaný vedoucím organizační složky státu, nebude-li v daném vnitřním předpise uvedeno konkrétní jméno osoby v dané vedoucí funkci (což se vzhledem k obecnosti vnitřního předpisu nepředpokládá). Vždy se tedy musí jednat o vedoucího dané organizační složky státu nebo jím písemně (na konkrétní jméno) pověřeného jiného vedoucího zaměstnance dané organizační složky státu. Zároveň je možné pověřit paralelně více vedoucích zaměstnanců dané organizační složky státu k rozhodování o trvalé či dočasné nepotřebnosti (každého skrze individuální pověření na jméno vydané vedoucím dané organizační složky státu) a stejně tak je možné rozhodování o trvalé či dočasné nepotřebnosti odstupňovat dle hodnot majetku na různé pověřené vedoucí zaměstnance (opět skrze individuální pověření na jméno vydané vedoucím dané organizační složky státu). Tzv. řetězení pověření je vyloučeno.

Z pohledu metodického výkladu a s ohledem na možnou kontrolu splnění formy a obsahu pověření a oprávněnosti toho, kdo rozhodnutí o trvalé či dočasné nepotřebnosti vydává, upozorňujeme, že je třeba, aby písemné listiny tvořící rozhodnutí o trvalé či dočasné nepotřebnosti vždy obsahovaly slovní vyjádření, že podpisem vedoucího příslušné organizační složky státu, popř. jím písemně

pověřeného jiného vedoucího zaměstnance, je rozhodnuto o trvalé či dočasné nepotřebnosti. Rozhodnutí o trvalé či dočasné nepotřebnosti zároveň může být vydáno jednak jako samostatný dokument, jednak může být prostřednictvím samostatného slovního vyjádření obsaženo v rámci jiného dokumentu, ze kterého musí být ovšem zřejmé, že se jedná o rozhodnutí o trvalé či dočasné nepotřebnosti.

Pro úplnost uvádíme, že se jedno rozhodnutí o trvalé či dočasné nepotřebnosti může vztahovat na vícero majetku ve vlastnictví státu, který však musí být v příslušné listině dostatečně identifikován. V případě, že se organizační složka státu rozhodne zrušit již vydané rozhodnutí o trvalé nebo dočasné nepotřebnosti, je věcně příslušná k jeho zrušení ta osoba, která splňuje podmínky pro jeho vydání.

Na závěr je třeba upozornit, že zatímco v případě úpravy jednání v právních vztazích obsažené v § 7 zákona o majetku státu dopadá tato regulace „pouze“ na organizační složky státu, tak rozhodování o trvalé či dočasné nepotřebnosti majetku dle § 14 odst. 7 zákona o majetku státu se v souladu s ustanovením § 54 odst. 1 věta druhá zákona o majetku státu uplatní i v případě státních organizací, které se zákonem o majetku státu řídí.

	§ 7 zákona o majetku státu	§ 14 odst. 7 zákona o majetku státu
Vedoucí organizační složky	ANO	ANO
Pověření jiného vedoucího zaměstnance	ANO – pověření na konkrétní osobu (na jméno) ve vedoucí funkci (jedno zda náměstek, ředitel odboru, vedoucí oddělení) od vedoucího organizační složky státu	ANO – pověření na konkrétní osobu (na jméno) ve vedoucí funkci (nelze ve vnitřním předpise pověřit tímto rozhodováním konkrétní vedoucí pozici, protože to není pověření na jméno) od vedoucího organizační složky státu – lze pověřit paralelně více vedoucích zaměstnanců – lze odstupňovat rozhodování dle různých hodnot majetku na různé pověřené vedoucí zaměstnance
Další zaměstnanci vnitřním předpisem	ANO – pověření nikoliv na konkrétní jméno, ale na konkrétní pozici, popř. skupinu zaměstnanců daného útvaru s ohledem na jeho pracovní náplň – vnitřní předpis vydaný vedoucím příslušné organizační složky státu	NE
Závěr:	– vedoucí organizační složky státu – pověřený jiný vedoucí zaměstnanec (skrže pověření na jméno od vedoucího organizační složky státu) – ostatní zaměstnanci dle vnitřního předpisu (vydaného vedoucím organizační složky státu)	– vedoucí organizační složky státu – pověřený jiný vedoucí zaměstnanec (skrže pověření na jméno od vedoucího organizační složky státu)